

Ζεϊμπεκιά

ζεϊμπεκιά κ. **ζεμπεκιά**, η ουσ. [<ζεϊμπέκης + κατάλ. -ιά]. **α.** ο χορός του ζεϊμπέκη, ο ζεϊμπέκιος, το ζεϊμπέκικο. (Λαϊκό τραγούδι: *παίξε Χρήστο το μπουζούκι, ρίξε μια γλυκιά πενιά, σαν γεμίσω το κεφάλι, γύρνα το στη ζεϊμπεκιά // το παλικάρι στη γωνιά μια ζεμπεκιά γουστάρει απ' το γλυκό μπουζούκι σου, φίλε παραπονιάρη*). **β.** η μουσική, το τραγούδι του ζεϊμπέκιου: «βάλε ν' ακούσουμε και καμιά ζεϊμπεκιά!»·

- *ρίχνω τη ζεϊμπεκιά μου ή ρίχνω τις ζεϊμπεκιές μου*, χορεύω ζεϊμπέκικο χορό: «μόλις μερακλώθηκε, σηκώθηκε κι έριξε τις ζεϊμπεκιές του»·

- *το γυρίζω στη ζεϊμπεκιά*, (στη γλώσσα της αργκό) συμπεριφέρομαι με άγριο, με βίαιο τρόπο: «μη μου πας κόντρα, γιατί, αν κι εγώ το γυρίσω στη ζεϊμπεκιά, να 'σαι σίγουρος πως θα σε στείλω στο νοσοκομείο»·

- *φέρνω τη ζεϊμπεκιά μου ή φέρνω τις ζεϊμπεκιές μου*, βλ. φρ. *ρίχνω τη ζεϊμπεκιά μου*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας